

Cambra de Comerç
de Manresa

RECULL DE PREMSA

Del 7 al 14 d'abril del 2020

●●● **catPress**
serveis de comunicació

C/ Àngel Guimerà 49, 2n 1a
08241 Manresa
Tel. 93 872 14 22

comunicacio@catpress.cat
www.catpress.cat

 twitter.com/CatPress
 facebook.com/CatPress

HISTÒRIA GRÀFICA DE MANRESA/MANOLO SÁNCHEZ

MEMÒRIA GRÀFICA

ExpoBages

Entra al recinte de l'ExpoBages del 29 de maig del 1981, la primera mostra comercial amb voluntat de continuïtat a la comarca, en un solar del tram superior del passeig de Pere III de Manresa. L'Expo va ser un dels actes amb què la Cambra de Comerç va voler commemorar el seu 75è aniversari.

TENIU IMATGES ANTIGUES DE LA CATALUNYA CENTRAL?

Envieu-nos-les escanejades a fotografia@regio7.cat i les podreu compartir amb tothom

HISTÒRIES DEL BAGES - NÚM. 671

L'església del Carme (1)

El convent es va edificar sobre el segon turó de la ciutat emmurallada al segle XII, quan es va fer un segon perímetre de muralla. Per **Francesc Comas**

Dalt del turó del Puigmercadal es va fundar al segle XIV el primer convent monàstic de la ciutat, un convent de frares carmelites calçats que va ser un dels més importants de l'orde a Catalunya fins a la seva exclaustració al segle XIX.

El convent es va edificar sobre el segon turó de la ciutat emmurallada -l'altre era el Puigcardener- al segle XII, quan es va fer un segon perímetre emmurallat que englobava els ravals de Sant Miquel, Sobrerroca i Santa Llúcia, a més del Puigmercadal.

El convent es va edificar sobre les restes abandonades d'un petit castell i al costat de la torre més alta de Manresa, la torre de l'Àliga, d'uns trenta metres d'altura. Però quan s'hi va establir el convent, la torre ja havia perdut part de la seva funció defensiva perquè va ser arrendada pel Consell de la Ciutat al convent del Carme.

La fundació del convent datava del 1308 però l'església es va començar uns quants anys més tard, concretament el 1322, i va ser projectada per l'arquitecte Berenguer de Montagut, que també va projectar el Pont Nou, la Seu i, al cap d'uns anys, Santa Maria del Mar de Barcelona.

Els consellers de la ciutat i diversos particulars van col·laborar en el finançament de les obres del convent del Carme i de la seva església. Així, el Consell de la Ciutat, reunit el 5 d'abril del 1307 a l'església de Sant Miquel com era costum, va prometre donar cent florins d'or quan comencessin les obres del convent carmelità.

L'obra de construcció es va fer sota la protecció reial de Jaume II i Alfons el Benigne. El primer, l'any 1308, posava sota la seva protecció el nou convent del Carme que s'havia d'edificar a Manresa, així com els frares carmelites i els seus béns, ajut que va ser confirmat anys més tard pel seu fill Alfons III el 1335.

La construcció del temple gòtic es va fer quasi tot en aquell segle. Aquesta circumstància li va donar una unitat d'estil que no

Vista general de la ciutat. Al fons, l'església del Carme

Façana principal de l'església gòtica del Carme

«El convent es va edificar sobre les restes abandonades d'un petit castell i al costat de la torre més alta de Manresa, la de l'Àliga, d'uns 30 metres»

«La fundació del convent datava del 1308, però l'església es va començar el 1322 i va ser projectada per l'arquitecte Berenguer de Montagut»

tenien moltes esglésies conventuals de l'època que es van fer allarg de diferents segles, com va ser el cas de Sant Pere Màrtir del convent dels dominics al costat del portal de Sant Domènec.

L'església era d'una sola nau coberta amb volta de creueria, amb absis poligonal de set cares i amb sis capelles laterals a cada costat.

Les seves dimensions eren una nau de

quaranta-set metres de llargada i quasi quinze metres d'amplada, a la qual calia sumar quatre metres més per banda de les capelles laterals i una altura de trenta-sis metres.

Les obres van continuar durant el segle XIV però no es van acabar fins anys després. Probablement en aquesta època es va començar a construir el claustre a ponent de l'església, que es va acabar el segle XV. Des del començament de la seva construcció personatges de la ciutat van demanar i van deixar escrit en el seu testament el lloc on volien ser enterrats, ja fos al terra o a les parets del claustre.

Segons Xavier Sitjes, només se'n van construir dues ales, d'uns vint metres cadascuna.

El segle XVIII el claustre gòtic va ser enderrocat i substituït per un claustre neoclàssic, una part del qual encara és visible en

l'actualitat a la placa del Milcentenari en els laterals de migdia i ponent.

La part baixa del portal major també es va obrar la primera meitat del XIV, tot i que no es van construir els arcs de mig punt que havien de tancar el portal per sobre. Al timpà de la porta hi havia, des del segle XVIII, un baix relleu amb la Mare de Déu del Carme donant l'escapulari a Sant Simó Stoch amb una teulada que el protegia. Segons la tradició, la devoció d'aquest frare carmelità per la Mare de Déu va ser corresposta amb una aparició de Maria, amb el seu fill als braços, per entregar-li un escapulari com a senyal de salvació. Des d'aleshores l'escapulari es va convertir per als carmelites en un senyal, un emblema que simbolitza el vincle especial que mantenien amb Maria com a mare i protectora. A la part superior de la façana hi havia un rosetó de dimensions no gaire grans.

L'economia local surfeja el naufragi

► L'aturada progressiva de les empreses fins a la hibernació que avui s'acaba prefigura un gran desastre per a després de la pandèmia

Carles Blaya

MANRESA

La crisi sanitària de la Covid-19 ha comportat un enorme impacte econòmic, del qual només veiem, a hores d'ara, la punta de l'iceberg en format d'aturada de l'activitat i de presentació massiva d'Expedients de Regulació Temporal d'Ocupació (ERTO), que han més que duplicat el nombre de persones que figuraven fins abans de la pandèmia a les llistes de l'atur registrat. Fins ahir, s'havien presentat a les comarques de la Catalunya Central 4.856 ERTO, que afecten un total de 32.859 treballadors, quatre mil més dels que constaven a final de març en la relació d'aturats registrats (vegeu desglossat). D'aquests ERTO presentats, 4.602 ho són per força major. I impliquen 20.932 empleats. Del conjunt de comarques d'aquest territori, el Bages és el que suma més expedients, 1.881, 1.714 dels quals per força major. El nombre de persones afectades pels expedients de les empreses bagenques ja és de 16.211 persones.

El degoteig de l'impacte de la Covid-19 en la indústria local ha estat constant i es va anar accelerant a mesura que es trencava la cadena de subministrament global i que el Govern central prenia mesures cada vegada més contundents per fer front a la pandèmia.

La planta de Santpedor de la italiana Magneti Marelli va ser la primera de la qual va transcendir, ja abans del decret de l'estat d'alar-

Imatge del polígon manresà de Bufalvent durant l'estat de confinament

ma, que prenia mesures de flexibilització interna amb motiu de la crisi del coronavirus. Les empreses del Bages veien les orelles del llop, amb mínims de proveïment, i ja pensaven en l'aplicació de mesures per contenir la producció. Amb tot, existien molts dubtes sobre com s'havien d'aplicar els expedients ràpids de regulació de l'ocupació i responsables empresarials de Manresa denunciaven la «inseguretat» i «preocupació» amb què les empreses afrontaven la primera setmana de l'estat d'alarma. El pronòstic general podia empitjorar. I ho va fer.

Amb l'aturada parcial de l'economia, les empreses del territori central començaven a presentar ERTO) per fer front a la tempesta generada pel coronavirus i per la davallada de les comandes i dels subministraments. La qüestió és que no entra subministrament, ni

Fins ahir, s'havien presentat a la Catalunya Central 4.856 ERTO, que afecten un total de 32.859 treballadors

material que ja està elaborat pot sortir de les fàbriques. L'aturada és en cadena, i si fàbriques que abasteixen la indústria local s'aturen o ho fan els seus clients (com és el cas evident de Seat i altres fabricants d'automoció), el fre de la producció aquí és el pas següent. Al Bages, Magneti Marelli, Macion Wheels, Gestamp, Ausa, Denso, Proseat, Gestamp, Oliva Torras ultimaven la primera setmana d'alarma les negociacions per reduir la producció, mentre que ICL donava un permís retribuït al 50% de la plantilla (finalment també va presentar un ERTO), i altres empreses aplicaven mesures de fle-

xibilització interna. I es preveia que en pocs dies totes les grans empreses de territori acabessin amb un expedient. La situació era nova per a tothom i el desconcert era el sentiment generalitzat amb què s'afrontava aquesta etapa.

Restauració i construcció

A més del comerç, que va haver d'abaixar la persiana de bon principi, sectors com l'hostaleria i la restauració i la construcció han afrontat la crisi amb canvis sobtinguts en la normativa sobre la seva activitat que han complicat encara més una situació ja de per si molt difícil. Els hotels han catalogat el moment com una «tragèdia» per als seus negocis, ja que han vist fondre's les seves reserves de març, abril i pràcticament el maig. Una situació «dramàtica», alerten, que tindrà una gravetat sense precedents.

En el cas de la construcció, el dilema va subsistir fins que es va ordenar la paralització general de l'economia, amb l'entrada en vigor de la primera pròrroga de l'estat d'alarma. Fins aleshores, el sector dubtava entre treballar (amb riscos sanitaris, tot i les mesures adoptades) o parar la feina (sense una empara governamental que no arribava). L'obra pública s'aturava, però la polèmica per encàrrecs de la Generalitat encara en marxa s'afegia a les nombroses que han acompanyat la pandèmia.

En general, tot l'entorn empresarial demanava ja abans de l'aturada forçosa imposada pel Govern central, que es decidís el confinament total de la població, una mesura reclamada des de l'inici per la Generalitat i que havia d'implicar alhora el tancament generalitzat de l'activitat econòmica del país, excepte als sectors considerats essencials. Amb tot, l'empresariat reclamava mesures per a la supervivència del teixit empresarial.

El dilluns 30 de març es restringia l'activitat, que se circumscribia als empleats d'activitats essencials i als que ja estaven teletreballant. La nova norma també arribava amb polèmica per la indefinició inicial de les categories considerades essencials. I arribava acompanyada de la reclamació d'aplicar permisos retribuïts recuperables per afrontar l'aturada general. El nou decret s'estrenava, així, amb els polígons buits i més dosis de desconcert i amb molts dubtes entre les empreses. En general, les organitzacions empresarials han insistit demanar moratòries fiscals i altres mesures per afrontar la hibernació econòmica.

Quinze dies després, avui l'activitat torna a Catalunya. També amb desconcert i amb dubtes.

La Cambra de Manresa preveu una caiguda de la quarta part del VAB

► La UEA calcula que les pèrdues per a les empreses de l'Anoia poden ser com a mínim de 13 milions d'euros

C. B. MANRESA

La Cambra de Comerç de Manresa preveu que la davallada del valor afegit comarcal podria ser del 25% en només tres mesos, segons un pronòstic elaborat a partir de les dades de què disposa l'ens cameral.

La Cambra preveu que el valor afegit brut generat per les empreses del Bages (el valor generat pel conjunt del sector privat de la co-

marca) caurà una quarta part del previst per a enguany com a conseqüència de la crisi sanitària, fet que provocaria que aquesta magnitud passés dels 3.000 milions d'euros a aproximadament 2.300 milions. Aquesta davallada situaria l'economia privada de la comarca a nivells similars als de l'any 2013, «el pitjor de la llarga crisi posterior a l'any 2008», recorda la Cambra.

Segons l'entitat, els sectors més afectats serien els del metall i material de transport, que tenen com a principals clients la indústria de l'automoció i l'aeronàutica, i els serveis com el comerç i reparacions o l'hostaleria i la restauració.

Per contra, el sector alimentari i en general tots els que donen resposta a les necessitats més bàsiques serien dels menys afectats.

Per la seva banda, una enquesta elaborada per la Unió Empresarial de l'Anoia (UEA) entre els seus associats revela que prop del 70% de les empreses que ja han pogut valorar les pèrdues quantifica que entre març i abril perdran entre 2.000 i 200.000 euros cadascuna, majoritàriament.

En total, les pèrdues de les 110 empreses que han pogut quantificar l'impacte de la pandèmia sobre els seus negocis ascendiràn, com a mínim, a 12,9 milions d'euros.

La Catalunya Central va tancar el març amb un notable increment de l'atur

C.B. MANRESA

La Catalunya Central va tancar el mes de març, la meitat del qual ja va estar afectat per l'estat d'alarma i pel tancament parcial de l'economia, amb 28.067 aturats, 1.762 més que el mes de febrer i 1.668 més que un any abans. Una xifra absoluta que situa el nombre d'aturats registrats a les oficines del SEPE a nivells del maig de l'any 2017.

L'increment percentual del 6,70% intermensual és el més elevat des del mes de febrer de l'any 2009, just iniciada la crisi financera de la qual encara s'estan arrossegant les conseqüències.

En termes interanuals, l'increment ha estat del 6,32%, el que suposa l'augment més destacat des del mes d'abril de l'any 2013, en el pitjor moment de la crisi patida durant la darrera dècada.

Aquestes dades, les últimes disponibles, no inclouen els afectats per Expedients de Regulació Temporal d'Ocupació (ERTO), i responen als acomiadaments i no renovacions de contractes ocorregudes bàsicament durant la segona quinzena del mes, ja declarat l'estat d'alarma, amb el comerç i la restauració tancats i barrats i amb la indústria a un ritme pràcticament bassal.